

TEATR LEGISLACYJNY JAKO PROCES PRACY Z GRUPĄ RÓŻNORODNĄ

Projekt „Prawo na scenę! - Rozwój Teatru Legislacyjnego w Małopolsce” finansowany przez Islandię, Lichtenstein i Norwegię z funduszy EOG w ramach Projektu Aktywni Obywatele - Fundusz Regionalny.

Wstęp

Na początku 2021 r. zdecydowałyśmy/liśmy ze Stowarzyszeniem Polanda, że chcemy połączyć nasze kompetencje dramowe z ich kompetencjami prawniczymi i wspólnie zrealizować projekt z wykorzystaniem Teatru Legislacyjnego, skierowany do młodzieży i osób dorosłych. Po ogłoszeniu naboru wniosków w pierwszym konkursie tematycznym Programu Aktywni Obywatele – Fundusz Regionalny stanęliśmy/łyśmy przed wyzwaniem wyboru tematu. Należało wybrać przepis prawny, którym chciałybyśmy/libyśmy się zająć, ale też rozważyć, analiza jakiego prawa byłaby atrakcyjna dla potencjalnych osób uczestniczących. Po przeprowadzeniu rozeznania wybór padł na art. 196 Kodeksu Karnego.

„Czy w szkole podstawowej w Beldowie doszło do obrazy uczuć religijnych?¹”, „Nie ma wyroku dla nastolatka za zniszczenie figury Jezusa na polu pod Myszkowem. Prokuratura chce Sądu Najwyższego²”, „Pozowały do zdjęć przy żydowskich nagrobkach. To jawna obraza uczuć religijnych³” to tylko trzy nagłówki artykułów opisujących sprawy związane z art. 196 K.K., w których osobami podejrzanymi o popełnienie przestępstwa były osoby poniżej 18 roku życia. Sprawa Doroty Nieznalskiej, Nergala czy Tęczowej Maryjki oraz wracające jak bumerang projekty zaostrzające przepisy mówiące o obrazie uczuć religijnych, zaczęły skłaniać nas ku przyjrzeniu się temu zagadnieniu, które rozpala debatę publiczną. Po konsultacjach z młodzieżą okazało się, że dostrzega konsekwencje tego prawa, z którym musi się mierzyć się w szkolnej rzeczywistości – np. w sytuacji zakazu korzystania na terenie szkoły z symbolu tęczy czy błyskawicy.

W maju 2021 r. złożyłyśmy wniosek o dofinansowanie projektu „Prawo na scenę! – Rozwój Teatru Legislacyjnego w Małopolsce” (określanego dalej jako PNS). Dzięki dotacji Programu Aktywni Obywatele – Fundusz Regionalny, który finansowany jest przez Islandię, Liechtenstein i Norwegię z Funduszy EOG miałyśmy/mieliśmy przyjemność przeżyć 24-miesięczną przygodę z Teatrem Legislacyjnym, art. 196 K.K oraz Stowarzyszeniem Polanda. Wnioskami z tej podróży chcemy podzielić się z Wami m.in. w tym artykule⁴.

¹<https://expressilustrowany.pl/czy-w-szkole-podstawowej-w-beldowie-doszlo-do-obrazy-uczuc-religijnych/ar/c5-14322273> [dostęp 23.06.2023 r.]

²<https://czestochowa.wyborcza.pl/czestochowa/7,89625,28344427,nie-ma-wyroku-dla-nastolatka-za-zniszczenie-figury-jezusa-na.html> [dostęp 23.06.2023 r.]

³<https://tvn24.pl/poznan/pozowaly-do-zdjec-przy-zydowskich-nagrobkach-to-jawna-obraza-uczuc-religijnych-ra546520> [dostęp 23.06.2023 r.]

⁴ Zachęcamy do zapoznania się z pozostałymi rezultatami projektu: raportem badawczym, filmami i infografikami, które znajdziecie na stronie: www.stop-klatka.org.pl/prawo-na-scene-rozwoj-teatru-legislacyjnego-w-malopolsce

Teatr Legislacyjny w praktyce Stowarzyszenia Praktyków Dramy STOP-KLATKA

Nasza przygoda z Teatrem Legislacyjnym (określanym dalej także jako TL) rozpoczęła się w 2016 r., kiedy realizowałyśmy projekty „Kapitał Kultury⁵” oraz „Festiwal Theatre of The Oppressed⁶”. Miały one na celu podnoszenie kompetencji zespołu Stowarzyszenia w zakresie stosowania nowych metod wspierających rozwój kapitału społecznego. W trakcie pięciodniowych warsztatów poznawałyśmy założenia TL, różnorodne gry i ćwiczenia do zastosowania w pracy z grupą przy tworzeniu spektaklu z wykorzystaniem tej metody⁷. Od tego czasu nabytą wiedzę i umiejętności wykorzystujemy przy realizacji różnych projektów – m.in. „Obywatel PRO⁸”, „Senior to integracja⁹”, a także „Prawno na Scenę”.

Początki TL sięgają 1989 roku, kiedy to Augusto Boal, zainspirowany sytuacją w Brazylii, stworzył sztukę na temat mobilizacji społeczeństwa na rzecz transformacji politycznej kraju i wspólnie z Centrum Teatru Uciśnionych (CTO) zaangażował się w wybory samorządowe. Partia, którą wtedy wsparł, zaproponowała mu kandydowanie do władz Rio. Boal potraktował kampanię wyborczą jako okazję, by wykorzystać metodę Theatre of The Oppressed¹⁰ do rozmowy z różnymi społecznościami Rio na temat spotykających je opresji. Wspólnie z CTO używał Teatru Uciśnionych, dając wykluczonym do tej pory grupom głos i możliwość bezpośredniego uczestnictwa w procesie tworzenia prawa, które ich dotyczy¹¹. Boal wygrał tamte wybory, po czym przez trzy lata zasiadał we władzach miasta i rozwijał w tym czasie koncepcję Teatru Legislacyjnego.

Proces pracy z grupą przy tworzeniu spektaklu TL jest bardzo podobny do procesu tworzenia Teatru Forum¹². Jediną różnicą jest to, że osoby analizują opresję, której doświadczają, i w trakcie wspólnej pracy uświadamiają sobie, że wynika ona bezpośrednio z obowiązującego prawa. W naszym odczuciu ważne jest, żeby wszystkie osoby do tego przygotować. Edukacja prawna jest elementem edukacji obywatelskiej (w takim znaczeniu funkcjonuje w szkołach),

⁵ Projekt współfinansowany ze środków Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

⁶ Projekt współfinansowany ze środków m. st. Warszawy.

⁷ <https://stop-klatka.org.pl/festiwal-teatr-legislacyjny/>

⁸ Realizowany w ramach miejskiego Programu „Młoda Warszawa. Miasto z klimatem dla młodych 2016-2020”, dofinansowany ze środków m.st. Warszawy oraz środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

⁹ Zadanie dofinansowane ze środków z budżetu województwa mazowieckiego.

¹⁰ pol. Teatr Uciśnionych, więcej o założeniach tej gamy metod teatralnych możesz przeczytać w artykule: A. Buśk, *Teatr Uciśnionych i kluczowe aspekty budowania kapitału społecznego* [w: praca zbiorowa, *Początki Teatru Legislacyjnego w Polsce*, Warszawa 2017 <https://stop-klatka.org.pl/wp-content/uploads/2017/09/Pocz%C4%85tki-Teatru-Legislacyjnego-w-Polsce.pdf>]

¹¹ za: M. Markiewicz, *Teatr Legislacyjny – sojusz polityki i teatru* [w: praca zbiorowa, *Początki Teatru Legislacyjnego w Polsce*, Warszawa 2017].

¹² więcej: <https://stop-klatka.org.pl/boal-freire/>

ta ostatnia odnosi się jednak do znacznie szerszego pojęcia.¹³ Przedmiot „edukacja obywatelska” nie jest typowym przedmiotem szkolnym. Bywa definiowany w kategoriach kompetencji społecznych i obywatelskich, co sprawia, że jest powiązany z wieloma przedmiotami w obrębie całego programu nauczania. Tym samym edukacja obywatelska nie jest włączana do krajowych programów nauczania w taki sam sposób, jak inne przedmioty¹⁴. Podejście takie powoduje, że osoby zgłaszające się do udziału w procesie (bez względu na wiek) mają różny poziom wiedzy prawnej – z naszej praktyki wynika, że u większości osób jest on niski. Dlatego ważne jest, żeby uspołnić wiedzę z tego obszaru. Jest to niezbędne do nazwania opresji prawnej – często osoby doświadczające trudnej sytuacji nie wiedzą, że wynika ona z prawa, a nie np. socjalizacji czy przemykania oka przez społeczeństwo na pewne nierówności. **W naszej praktyce pracy TL przyjmujemy, że prawem jest każdy spisany (lub ustalony w inny sposób) zbiór reguł obowiązujący daną grupę.** Mogą to być akty prawa międzynarodowego, krajowego, jak również statuty (np. szkolne), regulaminy, kontrakty itp. Nasze podejście bierze się stąd, że w Polsce dokonanie zmiany w prawie krajowym przez osoby obywatelskie jest trudne, a zmiana wewnętrznych dokumentów – jako skutek pokazów spektakl TL i wypracowanych w ich trakcie propozycji – wydaje nam się bardziej realna. Obserwacja procesu legislacyjnego w Polsce pokazuje, że zmiana prawa krajowego w wyniku inicjatywy obywatelskiej jest praktycznie niemożliwa – od 16 listopada 2019 r. do 15 listopada 2021 r. w naszym kraju nie został uchwalony żaden projekt obywatelski. Dla porównania w tym okresie Sejm uchwalił 284 ustawy¹⁵. Urealnienie możliwości zmiany prawa jest ważnym elementem procesu pracy z grupą. **Dla nas zwiększanie świadomości społecznej na temat funkcjonowania art. 196 K.K i pokazanie, jak przekłada się on na życie osób mieszkających w Polsce, jest główną korzyścią wynikającą z procesów i pokazów Teatru Legislacyjnego w ramach projektu „Prawo na Scenę!”.**

¹³ za: M. Stec, *Edukacja prawna w oczach praktyków* [w: *Obywatel i Prawo VI. Wybrane problemy i rekomendacje*, Fundacja Instytut Spraw Publicznych, Warszawa 2012 str. 12].

¹⁴ za: N. Żywczyk, M. Wochniak, *Diagnoza edukacji obywatelskiej w Polsce. Bariery rozwoju i dobre praktyki*, Warszawa, 2022, str. 15.

¹⁵ za: G. Kopińska, *Informacje statystyczne dotyczące procesu legislacyjnego w parlamencie* [w: *Polski Bezład Legislacyjny. XIV raport Obywatelskiego Forum Legislacji*, Warszawa 2022, str. 13-14].

Wyzwania w procesie tworzenia Teatru Legislacyjnego i rekomendacje na bazie doświadczeń z projektu „Prawo na Scenę!”

W tej części artykułu podzielimy się wyzwaniami w budowaniu spektaklu Teatru Legislacyjnego z grupą oraz rekomendacjami, jakie wypracowałyśmy w toku naszych działań. Poniższe wnioski wynikają z rozmów osób trenerskich i eksperckich zaangażowanych w realizację projektu „Prawo na Scenę!”, jak również głosów osób uczestniczących w tym działaniu.

Wyjaśniaj, czym jest Teatr Legislacyjny

Teatr Legislacyjny jest mało znaną w Polsce formą pracy nad zmianą prawa. Ogromnym wyzwaniem, przed którym stanęłyśmy/liśmy jako osoby zapraszające do udziału w procesie tworzenia i wystawiania TL, było wyjaśnienie kogo i do czego zapraszamy. Spędziłyśmy/liśmy wiele godzin na rozmowach i szukaniu prostego i jasnego sposobu mówienia o TL. Z edycji na edycję udoskonalaliśmy/liśmy go w konsultacji z osobami uczestniczącymi. Wniosek, jaki płynnie dla nas z tego procesu, jest taki, aby skupić się na **dotarciu do osób lub grup, które doświadczyły opresji, o jakiej mówimy**. Np. z naszym przekazem o projekcie PNS chcieliśmy/liśmy trafić do osób, których uczucia religijne zostały obrażone lub które mają za sobą doświadczenie związane z krzywdzącym wykorzystaniem art. 196 w ich sprawie. Dzięki takim działaniom będziemy mieć w sali warsztatowej i sali prób osoby, które silnie reagują na dany temat i angażują się w dotyczące go aktywności – mają poczucie niesprawiedliwości społecznej i chcą walczyć o zmianę danego zapisu prawnego.

Na dobry początek spotkanie informacyjno-integracyjne, czyli...

...dwugodzinny warsztat z osobami, które zdecydowały się wypełnić formularz zgłoszeniowy. Zależało nam, aby potencjalne osoby uczestniczące mogły świadomie podjąć decyzję o udziale w projekcie. Dlatego podczas spotkania podjęłyśmy poniższe kroki:

- pytałyśmy o oczekiwania i potrzeby osób uczestniczących w odniesieniu do procesu, w którym chcą wziąć udział;
- opowiadałyśmy, czym jest, a czym nie jest Teatr Legislacyjny;
- wyjaśniałyśmy, na które potrzeby możemy odpowiedzieć, a na które nie, mówiąc na przykład, że dołożymy wszelkich starań, by stworzyć bezpieczną i dobrą atmosferę

pracy, w której można się dzielić swoimi przemyśleniami i historiami, natomiast w niskim stopniu będziemy rozwijać zdolności aktorskie – proces tworzenia i wystawiania Teatru Legislacyjnego uczy pracy w grupie, sprawczości, zaangażowania, w mniejszym stopniu rozwija zdolności aktorskie;

- dawałyśmy przestrzeń do zadawania pytań oraz do podejmowania indywidualnych decyzji o dalszym udziale w projekcie.

Spotkanie informacyjno-integracyjne umożliwia potencjalnym osobom uczestniczącym lepsze zrozumienie specyfiki pracy Teatrem Legislacyjnym oraz podjęcie świadomej decyzji o dalszym udziale w procesie. Buduje także solidne podstawy pracy, czyli solidarność grupy i sprzeciw wobec nierówności, którą narzuca dany zapis w prawie.

Czas i przestrzeń do budowania grupy oraz wprowadzenie do tematyki

Pierwszy proces tworzenia spektaklu Teatru Legislacyjnego pokazał nam swoją ogromną złożoność i uświadomił nam, że zapraszając osoby do tworzenia TL, uruchamiamy kilka procesów jednocześnie:

- proces grupowy, czyli proces poznawania się, budowania relacji i zaufania między osobami tworzącymi spektakl Teatru Legislacyjnego (uczestnicy/uczestniczki, jokerzy/jokerki, eksperci prawni);
- twórczy proces pracy nad scenariuszem spektaklu;
- proces wzrostu świadomości prawnej – pogłębianie wiedzy jaki realny wpływ może mieć wystawienie spektaklu TL na zmianę prawa;
- proces osvajania przestrzeni scenicznej i ruchu scenicznego – odnalezienia się w roli osoby grającej daną postać, zrozumienie istoty Teatru Legislacyjnego oraz pracy z publicznością.

Każdy z wyżej opisanych procesów jest złożony i wymaga czasu oraz uważnego przeprowadzania przez niego osób uczestniczących przez prowadzące/prowadzących. W związku z powyższym rekomendujemy, aby proces powstawania i wystawiania Teatru Legislacyjnego:

- prowadziły dwie osoby, które mogą zadbać o potrzeby osób uczestniczących oraz swoje i współprowadzącej/współprowadzącego;
- w przypadku grupy, która pierwszy raz tworzy TL – odbywał się podczas warsztatów wyjazdowych; sprawdziła nam się forma pięciodniowego warsztatu wyjazdowego, zakończonego próbą otwartą dla publiczności, oraz dwie próby stacjonarne

w Krakowie przed oficjalną premierą (taka forma jest wymagająca wobec osób uczestniczących – muszą poświęcić kilka dni na udział w projekcie, ale pozytywnie wpływa na proces budowania i prezentacji spektaklu TL).

Warsztaty prawne i obecność eksperta prawnego

Korzystając z doświadczeń pracy w projekcie z pierwszą grupą, zdecydowaliśmy się na bardziej aktywną obecność eksperta prawnego w procesie budowania spektaklu Teatru Legislacyjnego. Ekspert prawny wspólnie z jedną z jokerek TL przygotowali i poprowadzili dla osób uczestniczących warsztat prawny. Miał on na celu:

- zwiększenie świadomości osób uczestniczących o ich przekonania na temat prawa oraz roli w budowaniu pokoju i życia społecznego;
- uwspólnienie wiedzy o procedurach legislacyjnych, które umożliwiają zmianę prawa w Polsce;
- zwiększenie świadomości uczestników i uczestniczek na temat intencji ustawodawcy przy wprowadzaniu danego przepisu oraz realnego wykorzystania go.

Warsztat prawny trwał 4-5 godzin i był prowadzony przez eksperta prawnego oraz jedną z jokerek. Naszym zdaniem zachęcał osoby uczestniczące do pracy na podstawie ich historii (inspirował, pozwalał je w sobie odnaleźć), ale również urealniał możliwe zmiany, jakie mogłyby zająć w prawie w wyniku naszych działań. Uświadamiał, że ten zapis nie zniknie (mimo że był wykorzystany w krzywdzący sposób), ale włączymy się w debatę społeczną na jego temat.

Stała obecność eksperta prawnego podczas warsztatów i spektakli umożliwiała osobom uczestniczącym weryfikowanie swoich przekonań i wątpliwości związanych z prawem np. dotyczących realizmu wymyślonej sceny lub propozycji zmiany. Dawało to osobom uczestniczącym spokój i pewność co do rzetelności działań, które podejmują.

W Teatrze Legislacyjnym Augusto Boala ekspert prawny siedział za stolikiem i odnosił się tylko do propozycji zmian prawnych postulowanych przez publiczność. Po pierwszym spektaklu wprowadziłyśmy/liśmy modyfikację roli eksperta prawnego – współprowadził on spektakl z jokerką Teatru Legislacyjnego. Publiczność miała zatem możliwość, by zadawać pytania dotyczące prawa oraz pogłębić refleksję nad stosowaniem artykułu 196 KK, co w naszej opinii dawało osobom siedzącym wśród publiczności świadomość prawną i dodawało odwagi, ośmielało do proponowania zmian w brzmieniu artykułu 196 KK.

Próba otwarta z informacjami zwrotnymi

W trzecim procesie tworzenia Teatru Legislacyjnego zdecydowaliśmy się na zorganizowanie otwartej próby na zakończenie pięciodniowych warsztatów. Zagrałyśmy/liśmy na niej spektakl w takiej formie, do której udało nam się dojść podczas kilku dni pracy. Osoby uczestniczące w jego budowaniu mogły doświadczyć, zobaczyć i usłyszeć, jak publiczność rozumiała i odebrała ich pracę. Zaprosiliśmy również osoby z publiczności do rozmowy z aktorami i aktorkami oraz udzielania im informacji zwrotnych: co było zrozumiałe w spektaklu, a co jeszcze wymaga wyjaśnienia i w jaki sposób?

Dzięki próbie otwartej grupa zyskała przekonanie, że to co robi, jest ważne, a także otrzymała cenne wskazówki do pracy nad udoskonaleniem spektaklu podczas dalszych prób.

Komórka metabolizująca

Publiczność na zakończenie każdego z pokazów spektaklu Teatru Legislacyjnego wypełniała kartę zmian legislacyjnych, w której każda z osób mogła zaproponować zmiany, jakie chciałaby wprowadzić w treści artykułu 196 KK, aby wprowadzał on większy pokój i ład społeczny. W sumie wypełniono 211 kart zmian legislacyjnych oraz zaproponowano 11 różnych możliwych zmian.

Komórka metabolizująca to prawnicy i prawniczki, którzy są ekspertami/kami w danej dziedzinie prawa. Zadaniem tej grupy osób jest praca nad propozycjami wniesionymi przez publiczność w kartach legislacyjnych oraz przełożenie ich na rekomendacje, które są możliwe do wdrożenia w danym porządku prawniczym – w tym momencie i w konkretnym kraju.

W projekcie „Prawo na Scenę!” komórka metabolizująca spotkała się podczas spotkania podsumowującego projekt i wypracowała trzy główne rekomendacje, które przedstawiła autorom i autorkom trzech spektakli TL powstałym w ramach projektu. Był to szczególny moment – osoby tworzące TL, które przeznaczyły na to działanie około 70 godzin swojego życia, zobaczyły i usłyszały, że eksperci doceniają ich pracę i pochylają się nad nią. Ważnym był też czas na dyskusję i zadawanie pytań prawnikom/czkom. Mamy poczucie, że był to ważny moment dla osób tworzących spektakle. Jedna z uczestniczek w nagraniu do filmu podsumowującego projekt powiedziała że TL daje: „możliwość porozumienia się i komunikacji społeczeństwa z takimi bardziej poważnymi osobami, które faktycznie się zajmują czymś prawnie. Więc taki rodzaj zaangażowania obywateli w coś, co się faktycznie dzieje na wyższym poziomie”. Wydaje nam się, że bez podsumowania przez ekspertów kart zmian

legislacyjnych i wniosków ze spektakli efekt wzrostu poczucia sprawczości w kontekście zmian prawa nie byłby możliwy.

Uznanie i docenienie

W Stowarzyszeniu, kiedy zapraszamy ludzi do udziału w procesie teatralnym lub dramowym, oni są dla nas najważniejsi i najważniejsze. Dzięki ich decyzji o wejściu do grupy np. tworzącej Teatr Legislacyjny możemy poprzez różne gry i ćwiczenia teatralne eksplorować dany temat. Bez nich nie byłoby to możliwe. W związku z tym dbamy o chwile, w których osoby tworzące grupę mogą docenić siebie oraz innych. Podziękować sobie oraz docenić inne osoby. Takimi momentami są np. rundki kończące dany blok lub dzień, momenty ciszy, gdy w myślach doceniamy siebie i innych oraz dyplomy uznania, które grupa tworzy dla każdej z osób na zakończenie wspólnego procesu. Dyplom jest zbiorem zdań/myśli napisanych przez każdą chętną osobę z grupy, w których dziękuje, docenia słowa, postawę, działania danego członka/ danej członkini grupy. Dyplom na zakończenie procesu otrzymuje każda osoba.

Teatr Legislacyjny – czy warto go stosować?

W powyższych akapitach opisywałyśmy historię Teatru Legislacyjnego, ale również ogrom pracy i zaangażowania potrzebnych, aby powstał spektakl TL. Rodzi to pytanie czy warto pracować tą metodą? Czy poziom zmiany, jaki wprowadza, wart jest poniesienia ich kosztów?

Według nas odpowiedź na powyższe pytanie brzmi TAK. Sam **proces tworzenia spektaklu TL rozwija różne kompetencje osób uczestniczących. Jak wykazało badanie przeprowadzone w ramach projektu – zwiększa poczucie sprawczości, jak również zaangażowanie obywatelskie osób uczestniczących**¹⁶. Jako jokerki TL obserwowałyśmy ich rozwój także w innych obszarach. Przede wszystkim w procesie spotkały się osoby różnorodne pod wieloma względami, m.in: płci, wieku, wykształcenia, doświadczenia czy wyznania, co miało wpływ na postrzeganie przez nie problematyki art. 196. Podczas procesu niejednokrotnie dochodziło do konfliktu wartości¹⁷, a jako trenerki wspierałyśmy osoby w zrozumieniu perspektywy drugiej strony i jej zaakceptowaniu. Dlatego od początku ważne było budowanie atmosfery otwartości i akceptacji. Wierzymy, że to doświadczenie pracy w grupie różnorodnej, w której udało się wspólnie przygotować spektakl, będzie procentowało na dalszych etapach życia naszych uczestników i uczestniczek. Same osoby uczestniczące

¹⁶ za: www.stop-klatka.org.pl/teatr-legislacyjny-jako-forma-zaangazowania-obywatelskiego-raport-badawczy-z-projektu-prawo-na-scene/

¹⁷ Konflikt wartości należy do najtrudniejszych dla grupy. Rozwiązuje się go przez budowanie takich relacji między osobami, aby mogły realizować swoje wartości obok siebie w bezpiecznej atmosferze.

dostrzegały osobiste korzyści z udziału w procesie tworzenia spektaklu o nich mówiły – wskazywały także inne efekty niż badane w ramach projektu, m.in. wzrost pewności siebie czy odwagi potrzebnej do publicznego wypowiedzenia własnego zdania¹⁸.

Jesteśmy wdzięczne za ogrom pracy, jaki włożyły w spektakle i ich pokazy osoby uczestniczące oraz osoby realizujące projekt „Prawo na Scenę”.

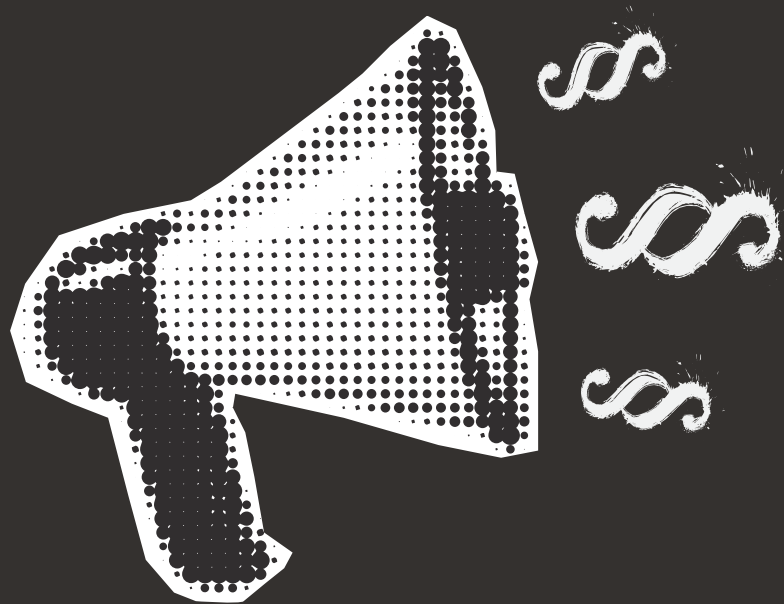
Łucjo, Amelio, Natanielu, Patrycjo, Alicjo, Emilio, Natalio, Dominiko, Wiktorio, Maju, Zuzo, Klaudio, Lolu, Pantero, Zosiu, Gabi, Julio, Gosiu, Karolino, Asiu, Karolu, Piotrze, Angeliko, Waldku, Tomku, Karolino, Niki, Bartku, Rafale i Maćku – dziękujemy!

Kamilla Gryszel

Małgorzata Winiarek-Kołucka

Warszawa, 2023.

¹⁸ www.youtube.pl/watch?v=V8NJ_2bedPc

Projekt „Prawo na scenę! - Rozwój Teatru Legislacyjnego w Małopolsce” finansowany przez Islandię, Lichtenstein i Norwegię z funduszy EOG w ramach Projektu Aktywni Obywatele - Fundusz Regionalny.